

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V edinstvu je moč.

EDINOST izhaja vsako saboto zjutraj; cena za vse leto je 4 gld. 40 kr., za polu leta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 10 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravnosti in v tržkah v Trstu po 2 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 8 kr. — Naročanje, reklamacije in inserata prejema Opravnost - via Zonta 5.

Vsi diniši so podljajo Uredništvu - via S. Lazzaro. Tip. Hnala; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Izstavljeni (tagne) vrste naznanila in doslanice se zaračunajo po pogodbi — prav cenob; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Egipt.

Na staroslovni Egipt, deželo Faraonov i zibel najstarejše kulture, obračajo se zdaj oči treh delov sveta. Od pamтивka je bila ta dežela imenitna zarad svetovno važne legi i zato je podlegla skoraj vsem onim mogočem, ki so ustvarjali svetovne države. Do denašnjega dne ona ni izgubila velike svoje važnosti, po dovršenem sueškem prekopu je važnejša, nego kedaj poprej. Posebno pomembna pa je Avstriji in v prve vrsti Trstu in slovenskim deželam, ker skozi njo drži naravna pot iz Trsta v bogato vzhodno Indijo in druge velikanske dežele na indiškem oceanu. Tuji je Egipt meja med krščanskim in muhamedanskim svetom, ki sta si v duševnih in moralnih nazorih nasprotiva ko noč i dan i zato v vedenem bojevanju mej sabo; mogoče je i celo verjetno, da prav tu padejo osodopolni kobri, ki polumesec otemne na minaretih i se križ zasveti po širnih vzhodnih deželah.

Mnogim našim bralecem utegnemo tedaj ustreči, ako jim podamo prav kratko zgodovino te preimenitne dežele, predno spregovorimo o denašnjih razmerah, ki so take, da je občni nerid in vstaja neizogibna, ako evropske države tega ne obvarujejo, i uže mej tem, ko to pišemo, pljujo proti Aleksandriji angleške, francoske in italijanske vojne oklopnice.

Egiptani so najstarše zgodovinsko ljudstvo na zemlji, uže v svetem pismu starega zakona se Egipt večkrat imenuje in getovo je, da je bila tam najmanj 3000 let pred Kristom kultura uže jako razvita. Prvi zgodovinski kralj te dežele se je imenoval Menes, ki je sezidal mesto Menfis, a kedaj je vladal, o tem so zgodovinarji zelo različnega menenja. Za njim se imenuje mnogo raznih vladarskih rodovin. 2100 let pred Kristom je pridrl od vzhoda v deželo rod Hiksos (pastirji), podvrgel si jo in okoli 500 let vladal. Ko je bil ta rod prognan, napočila je Egiptu najslavnejša doba, njegova mogočnost in slava se je na široko razširila, to je bilo od 11. do 12. stoletja pred Kristom. Najimenitniši kralji te dobe sta bila Setos I. in Ramses I., pod prvim je prišel Jožef, Jakobov sin v Egipt, na dvoru drugačega pa je bil vzgojen Mozes; pod mehkužnim sinom poslednjega pa so Izraelci zapustili Egipt i šli skoz Rudeče morje. Ti kralji so stanovali v mestu, imenovanem Teben, ki je imelo sto vrat, kakor priponeduje grški zgodovinar Herodot. Od tega

časa pa je Egipt naglo propadal; v osmeh stoletiji pred Kristom si ga je podvrgel Etijopec Sabakon, a ne za dolgo časa, od Etijopev prognani kralj Psametih je zasedel zopet prestol, stara slava in bogastvo ste se začeli zopet vračati, vzbudila se je velika trgovina in bilo je v deželi 20.000 mest. Leta 525 pred Kr. je deželo podvrgel prizški kralj Kambises, v letu 405 je bila zopet samostojna, a leta 340 je zopet Perzom podlegla. Leta 332 jo je podjarmil macedonski kralj Aleksander veliki, v letu 305 se je oklical Ptolomej za kralja in zdaj se je začelo gospodstvo Ptolomejev, v letu 31 pred Kr. pa so si jo osvojili Rimljani.

Uže v prvem stoletju po Kristu se je začelo v deželi širiti krščanstvo, prvi oznanjevalec je bil evangelist sv. Marka. V letu 638 je prišla pod arabske kalife, krščanstvo se je zatrlo i muhamedanstvo v njej razširilo. V letu 935 so prišli na prestol fatimidiški kalifi, ki so zidali mesto Kabiro (zmagovalno) in v njem stolovali. Fatimide je prognal v letu 1171 Saladin, ki je znan iz križarskih vojn; 1250 so se polastišči prestola Mameluki, ki so pa vse blagostanje ljudstvom uničili i strašni trinogi bili; njih vladni je storil konec turški sultan Selim I. ki je v letu 1518 Egipt podvrgel. V letu 1763 je zadobil Ali bej skoraj popolnoma samostalnost i za njim Ibrahim paša še večjo. V tem času, leta 1798, je francoski general Bonaparte (pozneje cesar Napoleon) vzel Egipt, da bi angleško moč na morji strl in Angležev iz Indije prognal. To se mu sicer ni posredilo, a od tega časa je obrnula Evropa svoje oči zopet na Egipt. Pozneje se je Egipt zopet povzdignol in Ibrahim paša bi se bil proti polovici tega stoletja popolnoma osvobodil i celo turško cesarsko uničil, da niso temu evropske velevlasti, posebno Rusija, nasproti stopile. — Zadnje čase pa je v Egiptu zopet velik nerid in le zavist evropskih velesil brani polovično neodvisnost Egipta.

Tako stanje pa ne more dolgo trajati, ker je nenaravno. Vlade se morajo naveličati, pred Egiptom vedno na straži stati in one bi tudi zdaj tega ne delale, ako ne bi se bale, da ta, ali ona država ne seže po tej deželi, po katerej se mnogim, če ne vsem, skomine delajo, in gotovo ni čas daleč, prva prilika ga lahko prinese, ko ostane razpor in silna vojna zarad pridobitve velepomembnega staroslovnega Egipta.

Razvidno je iz teh imen okrajin ali kontrad (contrada), katerih je 12, in iz imen vasi (villa) tržaške okolice, katerih je tudi 12, da ne morejo tajiti svojega slovenskega pokolenja, dosledno je torej, ako je lupina in meča slovenska, da mora biti istega roda tudi srce — jedro. Da bi Trst bil slovanski, temu se ve, nasprotujejo na vse kriplje, mnogo kašnje, nego Slovani semo došli Talijani i Nemci. Trst (talijanski: Trieste, nemški: Triest) prikrajšano ime iz prvotnega *Tergeste*. V najstarejših spomenikih iz rimljanske dobe je vedno le: Tergeste, pozneje tudi Tergestum. Je-li to ime, in ako ime, toraj tudi začetek mesta, slovenskega ali keltiškega kořena, naj razsodijo umni čitatelji po teh le 15 razlagah imena *Tergeste*.

1. T. iz lat.: ter gestum — trikrat preneseno, kakor da je menjalo trikrat, ali pa, sodeč po onem gor omenjenem pečatniku iz 13. veka, od treh erat mestnih, kajti Rimljani so mesta obzidavali, in kder so imela biti vrata, plug so prenesli: »Qui urbem novam condet, taurum et vaccarem; ubi araverit, murum faciat; ubi portam vult esse, aratum sustolat et portet, et portam vocet. (Frag. lat. Orig. Isid. 15. 2.) (*Kdor novo mesto utemelji, naj orje z volom in kravo; gder je brazda, naj bo zid; gder imajo biti vrata, naj preneset plužno drevo, in naj imenuje vrata).

2. T. iz lat. ter-egestum, — trikrat razdejano, razrušeno. Nu, kako se je neki predno je bilo razdejano imenovalo?

Dopisi.

Iz tržaške okolice 15. maja.

25 let trajajoča trdna bolez, katera tlači uboge posestnike naše okolice, spravila je uže marsikaterega posestnika na beraško palico; posebno prva leta, dokler ni bila še znana nam pomoč, s katero se ta plesnjiva bolezem more odpraviti, ni bilo skoraj nič vinskega pridelka. Ko pa so se začeli kmetje pridno posluževati žvepljanja trt, s katerim sredstvom se ta bolezem odpravila, vrinola se je mej trte neka nova nadloga, katera vsakega vinogradnika z strahom navdaje. Ta nova trdna bolez se oči leta do leta bolj širi po vinogradih, posebno po onih krajih, kjer so bolj plemenite trte, škoduje uže toliko, da se je najhujšega bat. Uže lansko leto, ko smo videli, da se ta strašna pošast tako hitro širi po naših vinogradih, spoznali smo za potrebo objaviti to tržaške kmetiške družbi, da to stvar preišče in nam objavi, kakšna bolezem bi to učnula biti, in kako bi se dala odvratiti. Minolo je uže leto od listega časa, kar smo to objavili in se je zopet hudo prikazala bolezem; da bi bila kmetiška družba, ali pa tisti gospodje, kateri se večkrat prav fletno po leti v olprti kočijah na troške tega društva vozijo, do sedaj kaj storili, to nam ni znano. Znano nam je le toliko, da so se lansko leto enkrat ti gospodje v sv. Križ pripeljali, tam pri gostoljubnem gospodu Župniku te vrste vinca, katerega nam ta pošast sedaj uničuje, dobro napili, in se zopet v hladnej noči v Trst vrnoli. Nam tedaj ne ostaje drugačega, nego prašanje: je li vredno še tako kmetiško društvo vladne podpore, katero vsako leto primerno dobiva in za vse druge svrhe, nego za prid kmetijstva rabi. Da bi v resnici bilo kaj ležče temu društvu na zboljšanju kmetijskega stanu na našej okolici, ne bi za slovenskega poljedelca izdajalo Italijanskega gospodarskega časopisa in ne imenoval bi se učitelj za kmetijstvo, kateri besedice slovenski ne umije; pa saj tudi drugača ne more biti, ker — kakor se je meni pravilo — briga se večina udov tega društva bolj za nerešeno Italijo, nego za blagostanje — slovenskega kmeta naše okolice.

Okoličan.

S Krasa 12. maja.

Dne 4. t. m. je imelo sežansko-komensko učiteljsko društvo v Tomaji svoj občni zbor, katerega se je vlečevali tudi g. Quantschnigg, novi nadzornik, ter kot tak se v prvo predstavil učiteljskemu osobju.

3. T. iz feniškega: tar-šiš, — radost potnikova?

4. T. iz traciškega: taras, — jarčevno mesto?

5. T. iz hebrejskega in arabskega: taras, — močan, trd, torej močno mesto — trdnjava?

6. T. iz sanskr.: taras, — valovje, (gršk. talassa — morje) torej: mesto pri valovji — morju = Valovsko?

7. T. iz keltiškega: tre, — trg, ajs, — voda, dac, — ljudje, torej trg primorskih ljudi?

8. T. iz kelt.: tir, — kraj, ge, — primeren, es, — razložen, te, — prostoren; torej: kraj za trgovstvo primeren?

9. T. iz kelt.: tir, — kraj, hesb, (cest) — žleb: torej kraj v žlebu, v podanji, podolgej dolini?

10. T. iz kelt.: tir, — kraj, ces, — predel, torej v predele razdeljeno?

11. T. iz slov. trag — tragešče = prisanišče, luka, port; (rusk. trogaju, — puščat se v hod; Eingang, Einkehr, Unterkunft, also Hafen.) (Šuman).

12. T. iz slov. trg, tegešče, tržišče, kraj kjer se je trgovalo, ali kupčevalo od starodavnih časov. Znani tržaški kronist P. Ireneo della Croce (1693. 1.) pravi: »V nekih izdajah Apiana in Servija, ne znam ali po pomoti tiskarjev, ali ker se jim je tako zljudilo, pisano je »Tergistum«. In v prevodu Apiana Ales, po Kandidu nahajam celo pisano: »Torgium«.

Točno ob 10. uri otvorí predsednik g. Ant. Leban, višji učitelj v Komnu, zborovanje s primernim govorom, v katerem omenja delovanja tega društva v minolem letu. Dalje pravi, da društvo je osnovana trdna podloga, da sloni na trdih nogah, tedaj, po njega menenju, dosežen je prvi smoter, nadaljni mu obstanek.

Gospica Just. Strukelj, učiteljica v Komnu kot tajnica, prečita zapisnik minolega leta. Udov je imel društvo 33.

G. Jos. Hrovatin, višji učitelj v Sežani, kot blagajnik, poda v pregled društveni račun, iz katerega se vidi, da ima isto 28 gld. 22 kr. gotovine.

Predno se preide k novim volitvam, opomin g. Ant. Leban, da ne prevzame več predsedništva niti druge česti v odboru in sicer iz uzrokov, katere je navel. — Isto tako ne prevzame tudi tajnica istega posla.

V odboru so bili izvoljeni za bodoče leto: g. A. Benigar, višji učitelj v Tomaji, predsednikom, g. A. Korošič, učitelj v Komnu, podpredsednikom, g. J. Leban, učitelj v Lokvi, tajnikom in g. Jos. Hrovatin ostane tudi v bodoče kot blagajnik. Tako ostane tudi g. A. Benigar kot pevovedja. Na to se preide k ožnjemu dnevnemu redu.

G. Janko Leban govori »O važnosti maternega jezika v ljudski šoli. V uvodu svojega govoru nam pripoveduje o obsegu maternega jezika, katerega ima doseži ljudska šola. Da se to doseži po najkrajši poti, navede nam, po menenju veljakov v jeziku in šolstvu in po njega vlastnej skušnji, razne stopinje in postopanje istih v pouku jezika. Slednje dostavlja, kako so drugi narodi v času iz obrazili se v maternem jeziku in le na podlogi istega, a kako so baš Nemci odhajali ter se protivili poplavjenji francoščine, ali — tužno, kar so sami si žeeli in dosegli, ne željeli svojemu sosedu. Konečno vsklikne: Da učitelj doseže v maternem jeziku težavni, a prvi svoj cilj v ljudski šoli, mora biti naroden, mora znati se uglobliti v narodni dub, da isto poda našej mladini, bodočemu narodu. Slava mu!

O njega nazorih o podluku jezika so posebno govorili, g. nadzornik, Ant. Leban in govornik sam. Svoj govor priobči g. govornik v jednem slovenskem listu.

Zagotovil nam je tudi sestaviti učitelju posmočno knjižico »Zgodovino slovenske književnosti« po osnovi 2. in 3. berila za slovenske ljudske šole, katero bi učiteljsko društvo izdal.

G. M. Kanté je imel točko: »Praktičen poskus iz zgodovine. A ker je bil pri učiteljskem izpitu v Kopru, torej zadržan, ni se pripravil

Skrajšane oblike ne morejo biti merodajne za razlaganje starega edino veljavnega in na spomenikih pisanega: Tergeste. Torej ne ugaja Valvazorjev: Trst od zelišča trsta ali trstike, kakor neki drugi z njim trdč. Isto tako se ne ujemajo z novejšo razlagijo prof. Pervanoglu: Trieste = triforme, t. j. tričrno mesto od oblike, kakor da bi tri nosove imela pokrajina, kar ni istinito.

L. 1514. so našli v samostanu (benediktinjarjev) v Trstu nek star rokopis, v katerem se bere o vojni Rimljani z mestom Monte Muliniano, kar je neki Trst. Po tem so neki pisatelji mislili, da je utegnol Trst to ime Muliniano dobiti od Amulija XIV. kralja Latinov, ali pa od mezo (mul), katere so prvotni stanovniki v teh pokrajinali redili. A oboje se nam zdaj neslano in brezmejno trdjenje. Kandler meni, da so ono kroniko (topos) spisali iz talijanskega progredi Ghibelini, ker niso hoteli biti rimljanski nego latinski naseljenici. Potem je vsa zgodba v kroniki Monte Muliniana, podobna vojni Rimljani z Istrani pod kraljem Epulom, neka zadržotina v strankarske svrhe namenjena, pisana v 14. stoletju, še potle, ko je Trst uže prišel pod avstrijsko vlado. V srednjem veku so Benečiani včasi mesto Trst imenovali »Monte Barbasc« t. j. barbaški hrib, zakaj? to nam ni znano.

Kakor zlata zaponka v nedrij avstrijskega primorja, tako veže Trst najskrajnji severno-zahodni rob sive Istre z belokamnitim Krasom

Podlistek.

Trst in okolica.

(Zgodovinska črtice, spisuje M. Skalovič.)

(Dalje.)

VIII. Padrič, (Padrich), t. j. vas pod Rtjem, hribom tega imena (glej gor: Čič-rt, Kič-rt).

IX. Prosek, (Prossoco) t. j. kraj na hribovnem proseku. Dasi tudi je to ime tako očito slovensko, da bolj ne more biti, vendar so Talijani to odrekali trdeč, da je popačeno od stariškega mesta: *Avesica* iz rimljanske dobe: pri Avesici — pravseki — prosék. (Archeografo triestino II.) A v razlaganju, gde bi ta kraj se imel iskati, kako navskriž so si pisatelji. Valvazor misli Avesica so Senožeče, drugi pravijo: Sežana, tretji Bazovica, četrtri Općine, peti Prosek itd. Kandler je s početka mislil na Šenpolj kašnje na Volčjigrad. A tudi ne čitajo vsemi enako, nego v nekih iztiskih je pisano Avesica, v drugih Adbesicin in Alesicin.

X. Trebiče, (Trebich in Trebichiano) od trebiti — gozd izsekati, torej isto kar Laz, (Lažeče — Lažeče).

XI. Trstenik, malo hiš, ki spadajo pod Barkovje, dobil je ime od trsta, trstike (cannella), ali verjetnejšje od kamenitega — drstnega sveta, kakor je še mnogo vasi tega imena: v Istri, na Kranjskem, v Dalmaciji.

ter se je ta točka izpustila. Za prihodnje zborovanje, ki se ima vršiti prvi četrtek meseca julija, določila se je Lokev pri Divači.

Konečno se še vpiše v društvo gospica Ingerle, učiteljice v Komnu. Društvo je skupno obedovalo pri g. Benigarji, kjer je pevši zbor marsikatero zapel, pri tem se je tudi marsikaj povedalo v veselj družbi mej svojimi, a spominalo se je tudi svojega umrlega, a v srcu vsakega kolega živečega našega Frana Cveka. Društvo je sklenilo mu postaviti spomenik; v to svrhu priredi besedo meseca avgusta v Sežani.

Iz Divače 14. maja.

Pri nas na gorenjem Krasu je po dolgotrajnem burnatem in mrzlem vremenu poljska narava zopet v novo pomladansko življenje stopila. Minoli teden nam je podelil milostljivi Bog obilo potrebnega dežja in potem pa mirne tople dneve. — Žito sploh do zdaj prav lepo kaže, da ga Bog tudi zanaprej hude šibe obvaruje! Posebno se je naš katastralni občinski Boršt Zarod, katerega jako skrbno naši obč. svetovalci poškodovanja varujejo, zopet v krasno zeleno odejo spremenil. Veselo je slišati milo slavčevno petje po zelenih travnikih in dolinah. Zaradi tega je pa tudi naš prijetni kraj tržiškej gospodi o poletnem času zelo prijubljen. Neki nemški inženir je pred malo časom svoje bistro umno mnenje tukaj v prilici družbi o važnosti sivega Krasa občeno izrazil in sicer: •Der Karst ist ein, von den unalten unterirdischen Schwefelvulkanen ausgebrannter Steinboden, der aber gegenwärtig an seiner romantischen Oberfläche betrachtungswert erscheint. Tega mnenja bi bil še marsiklo drugi, to je pač jasno. Kmetijski napredok na Krasu se vidi najbolj iz tega, da so uže naš preprosti pradeci v zadnjih 200 letih neutrudljivo delali na to, da so si iz trdih kamenitih til nova rodovitna polja i travnike z velikim trudom napravili.

Divaški rodojub.

Iz koprskega okraja 14. maja.

V vsakem stanu hitre posamezniki dandanes v prijateljske družbe z geslom: v edinstvu je moč! Vsak dan baremos, kako se različna društva vstanovljajo, delujejo in čudovito napredujejo. Učiteljstvo ni hotelo o tem zaostati; spoznalo je važnost in potrebo in si snovalo učiteljska društva. Imamo več prav žilih učiteljskih društev po Slovenskem. V najnovejšem času so se tako društva tudi na Primorskem ustanovila, in jedno celo v tužnej Istri, kjer so šolske razmere morebiti na najslabšem v mogočnej Avstriji. A prav te pomanjkljivosti, ljubezen in napredok šolstva in milega naroda, napotilo je minolega leta peščico slovenskih učiteljev in učiteljev v koperskem okraju v bratovsko učiteljsko društvo, da se moremo tako s združenimi močmi nadaljnjo izobraževati. To društvo končuje svoje prvo leto s prihodnjim zborovanjem v Pasjavi, dne 25. maja. V tem zborovanju se bodo razpravljale v naše nadaljnjo izobraževanje in napotila važne točke. Učili se budem poznati, po g. Julij pl. Kleinmayr-ju, etnografične in jezikoslovne črtice naših sobratov prav tako tužnej Koroškej. Govorilo se bode o šolskih vrlin, katerih nema še nobena slovenska šola v tem okraju. Ker so tudi druge točke znamenite, dnevni red važen in obširen, in ker nas uže tako prijetni majnik na studentske lepe navade — izlete spomina, in krasno naravo občudovati vabi, upati je, da se v prvej vrsti vsi društveniki, pravi in podporni udje, zborovanja udeležimo, in da nas v drugej vrsti šolski pri-

jatej iz bližnjega Kopra in od drugod s svojim pohodom počasti blagovolé, da budem tako utile dulci družili, v kar pomozi Bog!

Iz Podgradskega okraja, 11. maja.

(Nalim trem Županom). Velik pomen imajo prošnje, katerje odpisljajo slovenske občine državnemu zboru na Dunaju. Vse enako prosijo, vse imajo enake želje, da bi namreč ne dobivali več iz naših uradnih nemških ali italijanskih dopisov, ampak slovenske. Kolika dobra bi to bila! Take dopise bi lahko vsak učenec prebral in prosili gospode, naj jim pove, kaj je pisano. Tudi prosijo razne občine, naj bi se za vse slovenske dežele ustanovila samo ena višja sodnija v Ljubljani. To je tudi dobro premišljena prošnja, ker potem bi bilo slovensko uradovanje bolj gotovo in laglje, ker bi se vsi spisi, prizivi (rekurzi) in drugi iz Ljubljane slovensko pisani vredali. Čudno je tedaj, da se naš župan gospodje Kastelec, Valenčič in Pip ne ganejo. Vsaj so oni trije izvoljeni zastopniki našega okraja. Ljudstvo jim bi bilo tako hvalično, ako bi tudi oni odpisali tako prošnjo. Naj le vprašajo vsakega posebe in razloži naj mu pomen in korist take prošnje, vsak poreče: da, to bi bilo tako dobro, a precej tudi neverno zmaje, če, to se nikdar ne doseže. Po brišku skušnjah zgublja uže narod vero v pravico! In zakaj jo zgublja? Zato, ker si sam pomagati ne ve in ne zna in ker vidi, da ga pri visokej gospodi ne podpirajo oni, ki so za to izvoljeni. Kranjci, Korošci in Štajerci vendar niso zastonj prosili. Minister je njihove prošnje uslušal in ukazal, da morajo sodnije slovensko uradovati. Mi smo tudi Slovenci, pod prav tisto vladu dunajsko, mi tudi plačujemo davke — zakaj bi se tedaj nam krivica godila? A prositi treba, ne moliti. Evo vam v Istri izgled. Najboljša in pogumna občina Kastav je tudi odposlala tako prošnjo in Veprinac se je j-j je pridružil. Ta vrla občina naj bode za izgled v tej in tudi v mnogih drugih rečeh. Našim trem Županom kličemo tedaj: na noge!

Podgradom, 15. maja 1852.

Meanim, da se v vsej našej državi, izvzemši nekatere na poroku tega mogočnega cesarstva ležče kraje, nikder tako malo za policistvo ne skribi, kakor tukaj v našej vasi Podgradom. Tukaj je vse dovoljeno, kar le komu na misel pride. Tukaj sme drug družemu školo delati na vrtu, njivi, ali pohniši. Tukaj je dovoljeno cele noči rjoveti, trudne in počitka potrebne ljudi iz spanja dramiti, okna jih pobijati; vse to in sploh taka dejanja so tukaj nič, samo da je »dišpet«, kakor ga tukaj zovejo. Kako se godi, ako ima dober gospodar kak sad na svojem vrtu, to se lahko uneje. Gospodar mora sicer davke plačevati, saditi in brati pa smejo drugi gospodarji. Zato mora vsakdo nezreli sad pobrati, ako ga hoče imeti, sicer nema ne le sadja, še drevje mu polomijo brezvestneži, drugo školo napravijo in na vrtu vse poteptajo. Čas bi uže vendar bil, da se takim ponočnim rovarjem enkrat zadrga nastavi in imeti dobrih kmetov bolj v varstvo postavi. V vsakej vasi naše okolice je ponočna straža, povsod se bolj na mir in red pazi, nego tukaj, zatorej bi bilo vendar uže žleti, da se ponočna vasna straža uredi, da se bo tudi tukaj imetje in pravice kmetov bolj spoštovale, nego se je do zdaj godilo.

A. Z.

Ostrožno brdo 5. maja.

Tužnim srcem naznanjam Ti, blaga »Eti-

Rimljanov, in pozneje zopet 1749. leta od carice Marije Terezije v Trst napeljana, (acquedotto), s krasnim hrastovim gozdom (»boschetto« ali »bosco Ferdinandeo«) obrasli. *Farnese*, kadinski »dolenji hribe«, ki je z lepim borovjem nasajen, (Biassoleto), prvotno jedro mesta je od starodavnih časov na hribu *Tabor* (grad in sv. Just), ali kakor hočejo drugi: *Tiber*, tudi neki »Chaboro«, menda popačeno iz »Thabora proti jugu gric in trdnjavica (šanca) sv. Vita«; dalje proti vzhodu *Kut* in gric sv. Jakoba, imenovan *Ponciana*. (Poč, puč = voden, močvaren kraj), kar so Talijani promenili v Ponciana. Proti Katinari je hrib Bombelj (Monte bello), ne takovega imena, kakor da bi lep (bello) bil, nego ker je take oblike kakor bumba — bumba. Vsi gric na južno vzhodnej strani tržaške dežele, in Breg, in Žavlige je le laporast svet. Od žaveljskega zaliva proti Dolini in tja do onega, ko sokolovo gnezdo na navpičnih pečinah proti nebu strelčega razvaljenega sacerbskega grada (*S. Serrone*), kojemu domaći pravijo *Stremec*, prostira se »dolgo brdo«; Kandler pravi: »monte longo«, ne vem ali iz kakše listine, ali kar je boj verjetno, da je sam preložil na italijansko, kakor je to iz mnogih slovenskih imen storil).

(Dalje prihodnjič.)

nost*, veliko zgubo, katera je našo vas in občino zadebla, in katero prav grenko čutimo star in mladi, veliki in mali, posebno pa šolska mladina. Šolske oblasti so bile poslate k nam pred nekoliko tedni blagega gospoda Franjo Bajca kot učitelja. Ne budem tega vrlega gospoda in njegovega dejanja in nehanja na vse strani tančneje opisoval, le ob kratkem hocem o njem omeniti. Sči svojim prijaznim in odkritosčnim vedenjem si je pridobil precej o nastopu tukajšnje njegove učiteljske službe splošno zaupanje in ljubezen ne le šolske mladine, temveč tudi vsega drugega prebivalstva vse vasi in občine, kar vse je pa od dneva do dneva očividno rastlo in se vedno bolj utrjevalo — kolikor bolj smo opazovali ljubezljivo postopanje, odkritosčnost in pa pravo krščansko življenje našega g. učitelja Bajca. Mladini je bil skrben in mil oče, odraslim zanesljiv in zvest prijatelj ter v vseh zadevah dober svetovalec, a vselej in povsod pa neblinjeno-pobožni kristijan. In, ali si more kaka šolska občina boljega učitelja za svojo mladino želite, nego je bil g. Bajec sči svojimi čednostnimi lastnostmi! Gotovo, gotovo ne! Upali smo vse Ostrožani od prvega do zadnjega, da ostane ta vrli gospod prav dolgo v naši sredini nam učitelj, svetovalec in vodnik; ali Lodi Bogu potoženo, zgodilo se je nasprotno. Na sv. Marka dan — 25. aprila t. l. ga je napala huda pljučna bolez, ter ga osem dni pozneje — dne 2. t. m. nemila smrt v boljši svet preselila. Zadele so nas uže vsakovrstne nesreče, a še ob nobenej nismo tako splošno žalovali in tugovali, kot ravno o tej, katero ne budem mogli tako k malu pozabiti. Pogreb njegov dne 4. t. m. dopoludne bil je tako slovesen in za naši mali kraj res velik, da tacega tukaj še ni bilo. Da se je pa to zgodilo, gre vse zahvala vel. č. gosp. Josipu Lukancu, duhovniku suhorijskemu in pa predsedniku tukajšnjega krajnjega šolskega sveta, katera sta tužno vest o smrti našega vrlega g. učitelja brez odloga naznaniila tudi sosednim g. učiteljem v oklici, kakor tudi gospodu bratu pokojnega, kaplanu v dalnej Kočevski. Prišlo je bilo sedem kranjskih in en primorski učitelj svojemu sohratu zadnjo čast skazat. Zapeli so mu ti gospodje pred njegovim stanovanjem prav ganljivo in v srce segajoč pesem: »Blagor mu, ki se spočije; peli so mu mej potjo in sprevodom mrtvaško pesem, kakor tudi mej sv. mašo; enako ganljivo, milo v srce segajoče so mu zapeli slednjič tudi še nagrobnico: »Jamicu tiha, ko ticek miru. — Kratek nagrobnik govor je napravljen domači (suhorski) g. duhovnik Lukanc; bil je ta govor mil, kratek in jednat — vsem nazočim globoko v srce segajoč. Nobeno oko pri tem ni suho ostalo, posebno britke solze je bila na gomilu pokojnikovo šolska mladina, katera je mej sprevodom, sveto mašo in pogrebom svojemu dobremu učitelju z gorečimi svečami v rokah in pobožno molitvijo zadnjo čast skažovala.

Blagi pokojnik je iskal pri nas časnega miru, katerega pa popolnoma še našel ni, ker so ga neke korifeje zlobno preganjale, a zato pa mu je podelil mili in dobr Bog gotovo nebeski mir, kakoršnega mu vsa zavist vsega več vzeti ne more. Blagor mu, klor mej viharji tega življenja pošten in dober kristian ostane; njegovga dela gredo za njim, na zemlji ohrani si pa tudi s tem najboljši in nevečljiv spomin.

Pogreba se je bil vdeležil p. tudi vrli gospod Leopold Dekleva, vrhovni župan tukajšnjih podobčin, ter še nekoliko drugih gospodov, eden celo iz Zagorja, kar je gotovo znamenje, da je bil rajski splošno prijubljen in spoštovan vspoštovan. Večen mir njegovemu prahu:

Od kranjsko-štajerske meje 15. maja.

Pri nas imamo prav lepe in krasne spomladanske dneve. Ako vreme tako ugodno ostane, obeča se nam dobra letina, toda to je še daleč. Spomladanski mrazi so nekoliko škodovali v vinogradih, orehe so pa skoraj vse vzel. Kmetovalec pridno dela, ker upa, da se mu vendar nekoliko poplača oblini trud, in zadnji čas je, da bi si opomogel, sicer mora propasti. Kaj bo v petih, v desetih letih ako se razinere ne boljšajo! Vinogradnik je pri nas tako tužen zaradi trtnišči, kmet je preprost in v nevednosti trdi, da mu hočejo vinograde uničiti, da bodo lažje fabriška vina prodajali, in da je vse podkupljeno od judov itd.

Kdo pa je kriv, da je ljudstvo tako nevedno? Kdo ga poduči o trtnišči in nastopih te božje šibe, ako vlada ne pošlje moža, ki bi umel naš jezik, in kmetom to razložil, da bi ga mogli umeti? Saj ste čitali, kako je bilo v Kozjem in Brežicah, ko je gospod Hansel prelavil v nemškem jeziku slovenskim kmetom. Če mora kmeta tepliti uže taka nesreča, naj mu sij za njegov denar pošljejo moža, da ga bo umel; potem se vsaj nekoliko pomiri, ko bo vedel, kar mu je neobhodno potreba.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je mnogo vojakom, ki so se v Hrcegovini in Dalmaciji v bojih odlikovali, podelil rede ali svelinje, tudi več uradnikov je bilo odlikovanih.

11. t. m. se je v poslanski zbornici podal od vse desnice podpirani predlog, naj se pred drugačita §. 526 in 336 občnega sodniškega reda. Po teh §. se smejo posestva pri tretjej eksekutivnej dražbi po vsakej ceni prodajati; po novem predlogu, ki gotovo obvelja, pa se ne bodo smela prodajati pod 50% cenilne vrednosti.

12. t. m. pa je bila v tretjem branji sprejeta carinska tarifa predloga.

Ta dan se je predložilo tudi poročilo šolskega odseka o slovenskem učnem jeziku na srednjih šolah in učiteljskih.

Vladna predloga zastran začasne oprostitve doma izdelanih parnikov od pridobitninskega in dohodninskega davka se tako le glasi:

§. 1 Za bordanje po morju v kraljestvih in deželah, zastopanih v državnem zboru, potem ko stopi v moč ta zakon, zdelanim parnikom, ako so narejeni z samim domaćim željezom, dovoljuje se oproščenje od plačevanja pridobitninskega in dohodninskega davka na petnajst let, drugim pa na deset let od dneva, ko se vpišejo v ladjni zapisnik.

§. 2. Te olajšave niso deležni:

a) parnik, katerih vožnje država podpira;
b) parnik, ki so uže v delu, ko je ta zakon v moč stopil.

§. 3. Ta zakon dobi moč z dnevom, ko se razglasiti in ostane veljaven do 31. decembra 1887.

Predlog o borsnem davku prileže le jeseni v državnem zboru v obravnavo, ker so tri predloge, to je: vladna, poslanca dr. Raczynega in poslanca Obreza zelo različne ter se vladu ne ujena z nobeno zadnjih dveh, zato iz leta sama novo ter jo jeseni predloži v obravnavo.

Trgovinski minister je povabil upravnim svet Rudolfove železnice v pogovor zastran vdržavljenja te železnice. Dogovori se začno uže te dni, ker vlada hoče, da se uprava te železnice uže 1. julija z Elizabetino in Predareško zdrži.

Naša vlada se dogovarja z ogersko zastran tega, kako bi se naklonila stalna pomoč vodoravnim sirotom ohi vojakov, ki so pri začneje vstaji v Dalmaciji in Hrcegovini zgubili svoje reditelje. O tem je sicer uže izdelan obširen zakonski načrt, ali ni še upanja, da k malu postane zakon, pomoči pa je nujno potreba.

Dr. Fischhof pride te dni na Dunaj, kjer razvije politički svoj program. Shoda se vdeleži več nemških poslancev, ki so v resnici svobodomiseln; pri tej priliki mislijo ustanoviti novo stranko, ki bo delala zoper nazovi liberalce in trudila se za to, da se napravi mir mej vsem narodnostmi, katerim se imajo pripoznati vse pravice.

Na Dunaji se vedno bolj bujska zoper jude, poslanec Schönerer je vložil prošnjo zoper naseljevanje ruskih judov v Avstrijo, in po krémah, kavanah in sploh mej ljudstvom se bolj i bolj budi mržnja zoper židovski rod.

Štajarska fakultska opozicija je osnovala v Gradeu »Bauernverein«, glavnega zebra, ki je bil 14. t. m., udeležil se je le 60 udov. To je najboljša priča, da Štajarski kričači mej ljudstvom neimajo privržencev.

Znana je grozna nesreča, ki se je dogodila 8. decembra lanskega leta na Dunaji v gledališču na ringu, v katerem je več sto ljudi zgorelo. Zoper sokrivate te nesreče se je zadnje dni vršila dolga kazenska obravnavna in obsojeni so bili zaradi prestopka zoper varnost življenja gledališčni vodja Jässer v navadni zapor na štiri meseca, Geringer, hišni nadzornik, v ostri zapor tudi na štiri meseca z enim postom v mesecu, in Nitsche, mašinist, v ostri zapor na osem mescev z enim postom na mesec.

Češki telepovestniki so 15. t. m. izvolili za poslanca v državni zbor konservativca Nadhrnyja z 166 glasovi. Ustavoverci se volitve niso vdeležili.

Filosofska fakulteta češkega vseučilišča se je 14. t. m. ustanovila. Dekanom je bil izvoljen profesor Šmidta.

Ker pa se v vzhodnem delu Kričilj zopet prikazali vstaši, sli so naši vojaki 22. pešpolka v to stran. Pod Vučjim Zobom se je unel trd boj, ki je trajal od 9. ure zjutraj do 3%, potopudne.

policija pooblaščuje, hiše preiskavati, zapirati sumljive ljudi in miru nevarne tujce izganjati; namestnemu kralju pa se daje oblast, skrivna društva zapirati, nedovoljene shode prepovedovati in časnike zatirati. Ta zakon ima veljati tri leta. — *Parzell* in *Dilkos* nista odobravala tega ostrega zakona, ker bo še slabše sad rodi od sedanjega posilnega zakona. *Parzell* in *Dilkos* imata prav, v takih razmerah, kakršne so na Irskem, ostrost le v žrjavico piha in požar ne izostane; dokler posestvene razmere ne bodo Ircem ugodno rešene, naj Angleži ne pričakujejo miru.

Turka vlada je velevlasm poslala ponudbo, da hča poslati v Egipt zadost vojakov, da red vzdrže. Kako vlade to ponudbo sprejmejo, to je še dvomljivo.

V Egiptu je vstal razpor mej namestnim kraljem in ministrom Arabi pašo; poslednji je hotel kralja odstaviti i si dosti manjkalo, da ni počela vstaja; velevlasi so posredovali ter poslale vojne oklopnice pred Aleksandrijo; to sredstvo utegne za zdaj še pomoći, a za dolgo gotovo ne.

V Tuniziji se je ljudstvo pomirilo, vplivala je na to posebno dobra letina, ki je ljudstvo vabila, naj bogate pridelke pod streho spravi.

Poročili smo uže lansko leto o projektu, naj se velika afriška puščava Sahara v morje spremeni. S to zadevo se zdaj francosko ministerstvo zunanjih zadev ozbiljno peči. Sestavil se je velik odbor pod predsedstvom ministra Freycineta in razdelil v več odsekov. Prvi odsek se peča s praktičnimi pogoji glede izvršitve načrta gospodov Roudaire in Lesepsa, drugi z nastopki v fisičnem, meteorologičnem in zdravstvenem oziru, tretji s političnimi, trgovinskimi in mornarstvenimi nastopki. Ako se ti odseci izreko za projekt, sestavi se četrtni odsek, ki se bo pečal s tem, kako bi se pokrili troški za to poletje.

DOMAČE STVARI.

Potrjena postava. Cesar je potrdil od deželnega zborna v Trstu skleneno postavo, da se davek za *luxus-konje* povraš od 12 na 24 gold. Ta davek zadevo samo bogatine. — Postave, naj se deseti del takse, katero država pobira pri prenosu lastnine od ene osobe na drugo, uvedeza občinsko prikalo, cesar si potrdil.

Mil. škof Janez Glavina se preselil iz Poreča v Trst še le meseca julija. Takrat bode tudi v mestnih župniyah kanonična vizitacija in sv. bima.

Začetek volitev v trž. mestni zastop je c. k. namestništvo zopet odložilo na 6. dan junija. To se je moralo zaradi tega zgoditi, ker se zdaj niso reklamacije končane, katerih je bilo okoli 500, in imenik volilcev še ni razpoložen.

V seji tržaškega mestnega sveta zadnjo soboto se je štirim brzjavnim uradnikom z 20 glasovi proti 19 odbila pritožba zarađenih volilnih pravice. Nič ni koristilo, da je poslanec, deželne sodnije načelnik, dr. Defacis z davarskimi polami v rokah dokazoval, da imajo ti uradniki po jasnej določbi mestnega ustava volilno pravico, ker davke plačujejo; ultrahonska večina bi drugače bila glasovala, da je šlo za pristaše nje stranke. A s tem sklepom ta stvar še ni končana, ima še kdo drug besedo.

Tržaška razstava. Poslanska zbornica je v seji 12. t. m. sprejela zakonski načrt, s katerim se dovoljuje 100.000 gld. državnega posojila za tržaško razstavo. — V proračunu, kateri je razstavna komisija vladu predložila, da se jo posojilo dovoli, zapisani so dohodki z 248.000 gld., ki so tako le razdeljeni: občina povrne troške za nasip v morje, ki znašajo 57.000 gld.; loterija prinese 80.000 gld.; najemna prostorov in vhodnina 111.000 gld. država je dovolila 40.000 gld., trgovinska zbornica tudi 40.000 gld. in mesto 15.000 gld. Troški so bili proračunjeni na 400.000 gld., do zdaj se je proračun presegel za 57.000 gld. ako tedaj ne bo večjih troškov in se zgoraj omenjeni proračun obistini ne bo teško posojila povrniti. — Posebno važno stvar naznanjammo danes našim *kmetovalcem*. Izvrševalni odbor je določil red za *kmetijski oddelek*. Razstavniki se imajo pri razstavnem odboru vsaj do 13. junija pismeno oglašiti, in v določenem pismu natančno naznani svoje ime in kraj, kjer stanujejo, potem število in kakovost pridelkov, katere namerjavajo razstaviti, da se bode o pravem času mogel napraviti glavni katalog, kateri se izda ob otvorenju razstave (1. avgusta.) Za premije se bodo delile po razsodbi večakov častne diplome, medalje, častne omene (pohvale) in nagrade v denarjih. *Živinska razstava* bo razdeljena v tre obsegi, in se bo vršila v septembru. Dnevi se pozneje določijo. V prvej obi se razstavijo konji in psi, v drugoj goveja zivad, ovce, svinje in druge živali.

Zadnja dva dni vsake dobe bo živinski semenj, pri katere se bode razstavljeni živali prodajala. — Za razstavo se bote sprejemala letaka živina, ki se odlikuje po posebnih lastnostih za zboljšanje plemena. — Lastniki take živine naj se pri odboru oglašo do 1. junija. Živino v Trst spraviti pa je treba en dan predno se razstavi. Za premije se bodo dajale častne diplome, medalje častne omene, in nagrade v denarjih, za konje po 200, 100, 50. gold., za drugo živino po 50, 30, 15, in 10 gold. Rojaki, — v kmetijskem oddelku se moramo mi odlikovati! Ganic se! — Na tržaško razstavo poletje tudi dunajska občina več načrtov, mej druzimi načrt mestne hiše, vodotoka itd.

Glavina in Nabergoj. Zadnjši smo zavrnuli tržaškega organa fakcijozne opozicije nesramno laž, s katero je hotel oblatiti državnega poslanca g. Nabergoja. Zvezeli smo pozneje, da je ta organ to laž posinoval od časnika *"Wiener Allg. Zeitung"*. O tej zadevi piše: »Politik« to le: »Organ političke mešetarije za službe je vrgel mej svet laž, da je poslanec Nabergoj iz jeze, ker je bil porečki škof imenovan tržaškim škofom, glasoval z levico za carine prostro uvožnjo žita v južno-zahodno državo, s tem izsili zakonski načrt za osvobojenje od pridobninskega davka novo zdelanih parnikov, pa vendar še ni zadovoljen ter je vladu popolnomu hrbet obrnil. Gotovo je, da poslanec Nabergoj pri tretjem branji carinske tarife ne bo (in res tudi ni). Ured. »Ed.« zoper vladno predlogo glasoval in zato tudi ni vladil hrbita obrnil, pa tudi zadevajočega zakonskega načrta ni izsili, toliko manj, ker ga je trgovinski minister napovedal uže v carinskem odseku, davno pred glasovanjem o žitnej carini v državnem zboru. Iz tega se vidi, da kako lehkoverne in bedaste ima svoje maloštevilne bralec oni organ, ker jih pita s tako neumnimi lažnimi. Tako »Politik«, in »Triester Ztg.« ni sram, posnemati take hudobne neumnosti, a kdo bi iskal česti in poštenja pri fakcijoznej opoziciji!

Tržaški „Sokol“ je včeraj pri prvem zborovanju izvolil v začasni odbor: Ivan Dolinarja Fr. Sakserja, M. Keržeta, Skabaria in Jerska; nadalje so se prečitala dolična pravila, katera se imajo v kratkem vis. vladu predložiti, potem pak se sklice občni zbor in izvoli stalni odbor. Mi to mlado društvo vsem rodoljubom najtopleje priporočamo, posebno pak slovenskej mladini.

Deutscher Schulverein, ki ima v Trstu 2.7 udov na papirji, imel je 16. t. m. glavni zbor, h kateremu je načelnik, g. dr. Rabl, povabil ude. Došlo jih je 8, pravimo osem, mej katerimi je bilo polovico odbornikov. Nadnevne reši je bil predlog, naj se udje vdelež glavnega zborna na Dunaju, a nobeden se za to vdeležev ni oglasil, zato pojde dr. Rabl sam na Dunaj, delat nemški most do Adrie. Spominamo se, da je dajala kneževina Lichtenstein 1%, vojaka na leto v zvezno nemško vojsko; g. dr. Rabl pa z svojo armado še do te številke ni mogel dospeti. To je dokaz, kako zelo priljubljen je »deutscher Schulverein« v Trstu in pet počenih grošev dobi, kdor reši to le uganko: kako je mogoče, da je g. dr. Rabl, fakcijozne opozicije žrta, temu »Schulvereinu« načelnik, h kralj pa tudi ud patriotičnega volilnega odbora?

Imenovanja. Pravosodni minister je imenovil okrajnega sodniškega pristava Alojzija Rismonda v Lošinu in Št. Vidušiča v Gradiški pristavom pri okrožnej sodniji v Rovinji; okrajnega so inšiškega pristava Jos. barona Menghina v Pulji in Karola Gregorutti v Bujah pristavom pri deželnej sodniji v Trstu in okrajnim pristavom avskultante Jul. pl. Bassegio-a za Pulj, Gust. Priore za Buje, Jos. T. Gentillija za Koper in Mart. Prinza za Tolmin.

Austrijsko-ogrski Lloyd je imel 10. t. m. letni glavni zbor. Iz doličnega poročila za leto 1881 posnemamo to le: Parniki so za 94.684 morskih milj voženj več storili, nego v letu 1880 in za 415.379 metr. centov blaga več prepeljali. Temu nasproti pa se je zmanjšalo število potnikov za 29.634, znesek prepeljanih novcev za 7.814.674 gld., število prepeljanih povezkov za 2764 in število premeščene živine za 16.451. Dohodki od blaga so za 6% mimo prejšnjega leta poskočili. Skupni dohodki so znašali 10.956.889 gld. Bilanca kaže 2.175.547 gld. prebitka, ali čistega dobička je 905.141 gld. po odbitku porabnine, zavarovalnine itd. Dividende se je določilo 35 gld. na akcijo in ostanek 54.641 gld. se je vpisal na novi račun, pasiva so se zmanjšala za 224.000 gld. — Ktor je opazoval napretek austrijsko-ogrškega Lloyda zadnja leta, ne more mu dajati posebno hvale, ker je v resnicu zelo mršav. Če tudi uživa monopol, ima najboljšo lego, ter mu je o/pri sueški prekop i neposredna pot v Indijo, Indiške otroke, na Kitajsko, Japonsko, vendar je napredek polževnatore, ker upravi manjka podjetnega duha.

Odlikovanje. Gosp. Josip Devetak, tolminski župan, deželni poslanec in odbornik »EDINOST« na Goriškem, dobil je zlati križ za zasluge s krono. — Naše društvo mu je poslalo telegrafično čestitko.

Mesec maj nam letos hudo zabavlja. Ta teden smo imeli prav mrzle dni in burje. V planinskih krajih pa je zapadel sneg. Vidi se, da se zima zato, ker je bila poprej pretopla, hoče zdaj maščevati. V severnih deželah cesarstva je slana uže dosti škodovala. *V Sarajevu* je v pondeljek in vtorok šel sneg brez prenehanja in bilo je dve stopinji mraza, ki je veliko škodoval; tudi na Dunaju je v sredu sneg naletaval.

Slika viteza dr. Bleiweisa je razstavljena pri gospodu Smolarsu piazza dogana. Pokojni Bleiweis je dobro zalet, slika lepa in cena, velja s požlačenim okvirom in zabojem gl. 9, 60 kr. v Ljubljani pri g. Kajzelu pa 8 gl. 60 kr. brez pošiljatve. Narodniki, vsak, ki je količaj premožen, naj si omisli to sliko, ki mu bude sobo dičila. Slika je od znanega slikarja Franketa in mu vso čast dela.

+ **V. gosp. Jarnej Brenc**, kurat v Dutovljah, umrl je 14. t. m. po daljšem bolehanju za vodenico. Rajnki je bil obče spoštovan in priljubljen duhovnik, ter vedno značajan rodoljub. Porochen 11. avgusta 1821. v Dovjem na Gorenjskem, hodil je v latinske šole v Celovec in Ljubljani, bogoslovja se je učil v Gorici. Leta 1844 v duhovnika posvečen, služil je za kaplana v Gročani, Dolini in Boljuncu, leta 1857 pa se je preselil v Dutovlje, kjer je pastiroval 25 let. Opravljal je h krati učiteljsko službo, in to s tako marljivostjo, da mu je cesar podelil zlati križec s krono za zasluge. B. je bil svojim faránonom prav oče, nevrstljiv in izgleden duhovni pastir, darežljiv in gostoljuben, ter z vsacim prijazen. Posebno je skrbel za razširjenje slov. knjig mej narodom. Akopav bolehen, opravljal je svojo službo še do predzadnjega tedna. — K pogrebu 15. t. m. se je zbrala silna množina ljudstva, in 28. duhovnih bratov, mej njimi č. gg. kapiteljski vikar Dr. Šust in korar Sterk iz Trsta. Z ganljivo besedo je g. župnik M. Sila jenal od rajnega slova, in pretresel vsa srca tako, da je ljudstvo na glas zaplakalo, i ni eno oko ni ostalo brez solz. Naj prehlagi mož v Bogu počiva!

Velika nesreča. 12. t. m. je kupil 80. letni posestnik Ivan Dekleva iz Vrema v Sežani mladega konja. V poskušajo ga vpreže, in on, njegov sin in prodajalec F. se malo popeljejo na cesti proti Lipici. Kar se konj spaši, voz prevrže, in vsi trije so se zelo pobili, starci Dekleva tako hudo, da je k malu potem umrl.

Hrvatske občine Dobrinje, Omiljanj in Dubašnica so poslale državnemu zboru prošnjo, naj se uvede hrvatski jezik v javne urade in šole.

Mestna zastopa v Pulji, starega še delujočega, in novega še le izvoljenega, je c. k. namestništvo na nagloma razpustilo. Uzrok tako važnega sklepa je — javna skrivnost.

Ladja Pola je na poti proti severnemu tečaju 12. t. m. srečno priplula pred norveško mesto Bergen, na njej je vse zdravo in dobre volje.

Goriški deželni zbor se odpre v začetku meseca julija.

Slovenčina pri sodnjah. »Slovenškemu Naroju« se poroča z Dunaja, da odslamal v slovenskih krajih ne dobi službe noben sodniški uradnik, kateri ni slovenščine popolnoma zmožen. — To je popolnoma pravilno.

Za Narodni dom! Notranjski rojaci! Treba je, da se ganemo in da storimo prej ko mogoče svojo dolžnost pri »Narodnem domu«. Za tega delj blagovolje se zbrati na binkoštno nedeljo 28. maja točno ob šestih popoludne v čitalnici v Postojni. Organizirati se hočemo ondi tedaj, osnovati hočemo črtž ter voliti potrebne odbore za jedno veliko skupno, oziroma več krajevnih narodnih slavnostij v našej Notranjski, katerim vsem bodi lepi, imenitni naamen: »Narodni dom«, probuja narodno zavesti in narodno blagostanje sploh! Zatorej klorčati v sebi rodoljubino dolžnost, katerega voli moška volja koristiti slovenskemu narodu, pridi, pridi k temu posvetovati!

V Hrenovicah poleg Postojine 15. maja 1882.

Za osnovatelje:

Dr. Jurij Šterbenec.

Gosp. dr. Ivan Pitamec se je odločil, da se ne naseli v Radovljici kakor odvetnik, ampak v Postojni. Tako dobi Postojna marljivega narodnega odvetnika, ki bo Notranjem dober svetovalec in zagovornik; zato ga živo priporočamo.

* Prihodnji dan, pondeljek, se večini ni zdel primeren za takšne pogovore. Obilo in složno v ne-delo!

+ **Matej Tonejec-Samostal**, slovenski pisatelj, umrl je 15. t. m. v Bleiu. Mir njegovemu prahu!

Vabilo k veselici narode čitalnice v Cirknici v nedeljo dn. 21. maja. Program: 1. »O neviniti«, deklamacija. 2. »Slava Slovencem«, zbor. 3. Saliji prizor s petjem. 4. »Slovenka«, ženski dvozvez, 5. »Lahka noč«, čveterosvez. 6. »Lipi«, samosvez. 7. »Pozdrav«, zbor. 8. »Pridiga izga gardin«, igra. Začetek ob 8. uri zvečer. Za vstop plača ud 20 kr., z družino 30 kr.; neud 10 kr., z družino 1 gld. Opomnila: Po igri bodo »stombola« in potem »Ples«. Vso p. n. gospodo uljajno vabi oblečen obor.

Nemški Parteitag v Celji, kakor smo uže zadnjih sodili, splaval je res po vodi, potopil ga je strah pred slovenskim taborem.

Narodni dom v Ptuj slovesno odprl binkoštni pondeljek. Sodeloval bo tudi graški »Triglav« in mnogo ljudstva se vdeleži svečanosti.

Novi odbor akad. društva »Stočenija« na Dunaju se je v zadnjem občinem zboru 6. t. m. ustanovil iz teh le gospodov: cand. jur. Edvard Volčič, predsednik, stud. phil. Ivan Avsenik, podpredsednik, stud. jur. Alojzij Goljevšček, tujnik, stud. phil. Fran Lastavec, taj. namestnik, stud. med. Jurij Dereani, blagajnik, stud. agr. Jurij Kraigher, arhivar, stud. jur. Anton Mahkovec, arh. namestnik.

Razglas.

Račun o dohodkih in stroških Matice Slovenske za 1881. in proračun za 1882. leto, oba potrjena po odboru, sta v smislu g. 9. lit. a, društvenih pravil odslej častitim družabnikom na ogled pripravljena v društvenej pisarni, katera se je ravnokar iz hiše Stev. 8. na Bregu preselila v prvo nadstropje društvene hiše na Kongresnem trgu Štev. 7.

Letošnji veliki zbor Matice Slovenske se snide mesece junija. Da bode moči pravilno sestaviti dnevni red, naj tisti častiti družabniki, ki hotel društvu podali kak nasvet za obravnavo v velikem zboru, te svoje predlage **vsaj do 24. dn. t. m.** blagovolijo oglašiti odboru. Nasveti, ki merijo na prenaredbo društvenih pravil, morajo po g. 9. lit. f. teh pravil od besede do besede razglašeni biti v povabilu na veliki zbor.

Odbor Matice Slovenske v Ljubljani, 9. dan maja 1882.

Gospodarske in trgovinske stvari.

Postava od dne 20. marca 1882.

veljavna za državno neposredno mesto Trst,

o varstvu poljskega blaga.

I. O poljskem blagu in o poljskih pregradih.

II. Poljsko blago je pod posebnim varstvom te postave.

Kadar gre za uporabo te postave, pristejava se poljskemu blagu vse tiste stvari, katere so s poljedelstvom v najširšem pomenu v neposrednej ali posrednej zvezi, dokler so te stvari še na polji.

Prištrevajo se toraj poljskemu blagu zemljšča sama, kakor: njive, travniki, pašniki, vrti, vinograd, potem sajne dreves in vsakoršni zasadi, stiskalnice, poljske koče, plotovi in seči (žive graje), ribniki, ribarnice, in druge načrte za ribstvo, priprava za svilarstvo in čebelarstvo, seniki, naprave za dohotek in odtek vode, jezovi, vojne naprave in vodovodi, poljski vodnjaki in napajališča, poljske poti in steze itd., tudi vsi se ne spravljeni prideki in setve, dalje seno, slama in prideki v kopah, na polji puščena kmetijska priprava in orodje, vprežna in pašna živila, gnoj itd.

3. Kot poljski pregradi se imajo kaznovati vse poškodbe poljskega blaga § 1 in vsi prestopki tistih prepovedi, katere, ali so uže v tej postavi, ali jih je na podlagi te postave politična oblastnost posebe razglasila v brambo poljskega blaga, ako te poškodbe ali prestopki teh prepovedi ne spadajo pod občni kazenski zakon, ali pod posebne postave in ukaze, razglasene v brambo drugih oddelkov zemljedelstva, posebno v brambo vodnih pravil ali za oskrbovanje cestne policeje.

3. Posebno se zoper to postavo pregradi, kadar brez pravice:

a) hodi, se polega, jezdari, vozi po vrtih splošno, po obdelanih, ali pa za obdelovanje uže pripravljenih njivah, po travnikih in po vsaktem zemljšču, ako kažejo graje, table ali druga vidna svarila, da je občinstvo prepovedano po njem hoditi;

b) kadar nudi po potih, katere so po ukazu občinskega s privolitvijo okrajnega poglavarja ali na povelje občinskega, v kraju, kjer ni okrajnega poglavarja, zapre, tedaj ko zori grozje ali druga poljsčina ali sadje, in so po prepovednih tablah ali drugih vidnih svarilih zaznamovane kot prepovedane poti;

c) kadar odpravlja graje, nagajivo odpira dolične lese ter ostrižanja prepovedne table in svarila, ali jih tako pokazi, da se poten ne dajo več spoznati;

d) kadar nareja na polji steze ali poti;

e) kadar razorava, razkopava ali kako drugače poškoduje skupne poljske poti, ali steze prestavlja ali olpravlja mejnike ter odorava tujo zemljo;

f) kadar odlamija ali odrezuje debla, veje, mladice, trga evetje ali sadje, smuka listje z dreves ali koristnega grmovja ali izdira podporno kolo;

g) kadar odreza, lomi ali trga z obdelanimi njiv žitno klasje, strodje ali kakoršne koli rastline, potem kosi, žanje ali muli travo ob poteh ali po grivah kraj polja;

h) kadar pobira ali izkopava kosti, cunje ali gnojila po vrtih ali njivah, po travnikih ali pašnikih, kopija prst, pesek, prod, kamnenje, grabi listje in pobira zrelo ali nezrelo sadje na tuje zemlji;

i) kadar poklada ali meče kamenje, razsip, črepine, nesnago ali plevel na tujo zemljo ali na poti;

j) kadar rabi tuje senike, poljske koče, ali na polji puščeno pripravo in orodje, ali kadar lo pripravo in orodje skriva, raznaša ali kazi;

l) kadar nagajivo prevrača ali raztresa na polji tujo prst ali gnoj v gomilah, žito v loncah, steljo v kupih, seno, slamo ali prideki v kopah, in kadar poškoduje pripravo na tujem polju, v katerih se klaja ali žito suši;

m) kadar neti ogenj na zemljščih, na koih raste trava, ali pa grmovje.

4. Zunaj zaprtih ali ograjenih prostorov ne sme nobeno živinčič ostati preto brez varuhovega.

5. Zunaj zaprtih ali ograjenih prostorov sme se živina pasti le pod varstvom pripravnega pastirja.

Na pašnikih, ki so tako malo obširni, ali katerih lega je taka, da se je po pravici batí, da zaide živila v tuje zemljšča, ali sploh da poškoduje tuje poljsko blago, mora se živila prizvezati h kakej trdno stoječej stvari, ali voditi na vrvi (paša na vrvi).

6. Na zemljšču, katera niso od vseh strani tako ograjena, da ne bi mogla živila žih stropiti, prepovedana je vsaka paša po noči, tudi na vrvi.

7. Živila se sme na pašo in s paše goniti samo po dnevi.

Po nainetu te postave začne dan eno uro pred solinškim vzhodom, in neha eno uro po zahodu.

8. Če so poti na pašo take, da se je po pravici batí, da na pašo gnana živila tuje poljsko blago pokvari, sme poglavar okraja ali pa župan, kadar ni okrajnega poglavarja, izreči, da se po določenih koseh poti živila ne sme goniti na pašo drugače, razen če je živilce k živinčetu prizvezano, ali pa na vrvě.

9. V brambo poljskega blaga se ne smejo tuje črete po cestah in poteh mej neograničeni njivami gofti drugače, nego pod varstvom jednega ali pa več goftjev, ki se jih ima naleti z ozirou na število čred.

10. Živila se sme po tujem zemljšču goniti, varovati ali pasti, če nema deležnik posebnih pravil le tedaj, kadar dotedeni gospodar v to privoli.

To velja posebno tudi glede paše po tujih ledinah in štrniščih ter ob poteh in po grivah kraj polja.

(Dalje prihodnjé.)

Tržno poročilo.

Kupčija že vedno miruje, le po žitu je postal priznanje bolj živalno.

Kaza. — Rio nekoliko v boljšem menenju; plačuje se danes od gl. 36 do gl. 76, Porto-Rico od gl. 82 do gl. 96, Java gl. 65 do gl. 72, Geyon gl. 82 do gl. 135 — Sladkor mlahova kupčija, cene nespremenjene.

Olje — ješilno nekaj dražje, ker ga malo dohaja, namizno brez sprememb. — Jedilno gl. 42 do gl. 46, namizno gl. 52 do gl. 64.

Sadje. — Sultanina gl. 37 do gl. 45, ebele gl. 22 do gl. 31, opaža gl. 22 — rozič gl. 6 do gl. 7½, figa gl. 16½, mandlij gl. 84 do gl. 90, pomeranče, limoni gl. 4 do gl. 7.

Riz — brez sprememb. — Italijanski gl. 16 do gl. 21, Rangoon gl. 12 do gl. 13½.

Petrol — cene nespremenjene gl. 9½.

Domaci prideki. — fižol nekaj več iskan in utegne nekaj poskočiti. Denes velja: koks gl. 13½, bohne gl. 13, zeleni dolgi gl. 12½, kanarin gl. 13, boli gl. 11, rudedi gl. 11, mešani gl. 10, — Maslo gl. 88 do gl. 102, češpije gl. 15 do gl. 16.

Žito. — Pšenica se je podražila, posebno pa je poskočila cena koruze. Pšenica večja gl. 13½, do gl. 13½, koruza gl. 8½, do gl. 8½. — Gene so poskočile zaradi zadnjega mriza. — Ni pa gotovo, če zopet ne padajo.

Les — brez sprememb, malo kupčije.

Seno in slama se prodajate po zadnjic na znanjene ceni.

Dunajska borsa

dne 17. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	76	gl.	70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	77	*	40	*
Zlata renta	94	*	40	*
1863 državni zajem	130	*	75	*
Delnice narodne banke	828	*	—	*
Kreditne delnice	344	*	50	*
London 10 lire sterlin	119	*	90	*
Napoleon	9	*	51½	*
C. kr. cekini	5	*	65	*
100 državnih mark	58	*	60	*

Zahvala.

Vsem znancem in prijateljem, kateri so se pri sprevodu našega nepozabljivega očeta gospoda

Antona Huale

v tako obilnem številu udeležili, izrekamo najsršnježo zahvalo.

Žalujoči ostali.

V najem se otda

Hiša z 4 sobami, kuhinja, klet, hlev, dvorišče z vodo in vrtom vred. V tej hiši je uže mnogo let bila gostilna, ki stoji na najprimernejšem prostoru v Dutovljah pri cesti tržaški in komenski in takoj je c. kr. Žandarmerska postaja in c. k. pošta. Kadar toraj želi to hišo v najem vzeti, naj se oglaši pisorno ali pa ustmeno za natančne pogoje pri

Valentiu Taučarju

v Dutovljah pri Sežani na Krasu.

V zalogi J. Giontini, knjigotržeca v Ljubljani

so izle in se dobivajo te le knjige:

A-B-C v podobah	—	—	—	gl. 15	kr.
Cesar Maks in Meksika	—	—	—	20	*
Čas je zlate, povest za mladost	—	—	—	36	*
Črni bratje, povest	—	—	—	20	*
Deset krajcerjev, povest	—	—	—	12	*
Dve igri za slov, gledišče	—	—	—	20	*
Dve čudopolski pravljici	—	—	—	20	*
Eno leto med Idijanci, povest	—	—	—	20	*
Erazem predjamski, povest	—	—	—	10	*
Genoveška sveta, povest	—	—	—	16	*
Gizela, povest	—	—	—	10	*
Grot Radecki	—	—	—	16	*
Hitri računar	—	—	—	40	*
Jenko Simon, pesmi	—	—	—	60	*
“vezane”	1	*	50	*	*
Juri sveti	—	—	—	10	*
Kerski raki, za kratek čas	—	—	—	8	*
Ključec lažnici	—	—	—	14	*
Kustoca in Vis	—	—	—	20	*
Kračman in Valjavec, pesmi	—	—	—	35	*
Najdenček, povest	—	—	—	20	*
Nazorni nauk za slov, mladost	3	*	50	*	*
Oscenčki kristjani Papežu Piju IX.	—	—	—	8	*
Pavliha	—	—	—	14	*
Pod turškim jarmom, povest	—	—	—	20	*
Poduk, kako se dela zganje	1	*	—	40	*
Potejska jama	—	—	—	40	*
Pripovedek, sto malih za mladost	—	—	—	40	*
Pravčev, pravljica	—	—	—	20	*
Razmire med staro in novo mero in vago	—	—	—	10	*
Sanjske bukve s podobami	—	—	—	15	*
Torbica jugoslovanske mladosti v zvezkih	—	—	—	50	*
Venček za vezilna darila	—	—	—	18	*
Vjetrin na galeji, podučna povest	—	—	—	10	*
Vojska na Turškem	—	—	—	50	*
Vrtomira perstan, ljudska povest	—	—	—	20	*
Zi vojino (porto) pod odprtim zavitkom	—	—	—	30	*

je presestil A. vih. Almadinum N. 8. Prezavzame vsake državne in mestne založbe.

Ljubljana 1. junij 1882.

GUSTAV TASSINI

na cesti v Istro (pri sv. Jakobu), Trst.

C. k. zalogu smodika. Prodaja en gros & detail. Smodik za lov za minge, za možnarje.

Lastnik dovoljenega skladista za dinamit.

Naročila se izvršujejo natančno v katero bodo deželo.

V mestu jih sprejema G. Sanzin & C. proda-

jalec etvije na velikem trgu, Palazzo Modello.

Ljubljana

C. Jaschi

na cesti v Istro (pri sv. Jakobu), Trst.

C. k. zalogu smodika. Prodaja en

gross & detail. Smodik za lov za minge, za možnarje.

Lastnik dovoljenega skladista za dinamit.

Naročila se izvršujejo natančno v katero bodo deželo.

V mestu jih sprejema G. Sanzin & C. proda-

jalec etvije na velikem trgu, Palazzo Modello.

Last